

Î N C H E I E R E

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadi
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Valentina Lobcova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandra
Peretolcina împotriva Valentinei Lobcova, intervenient accesoriu notarul public
Rodica Semionova cu privire la recunoașterea nulității testamentului și încasarea
cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, prin
care s-a respins apelul declarat de Valentina Lobcova cu menținerea hotărârii
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 și încheierii
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 07 mai 2013, reclamanta Alexandra Peretolcina a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Valentinei Lobcova, intervenient accesoriu Rodica
Semionova cu privire la recunoașterea nulității testamentului și încasarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că la 25 noiembrie 2012 a
decedat bunica sa, Efrosinia Serdiucenco, care a domiciliat pe str. Sucevița 36/3
ap. 48, mun. Chișinău. Fiind moștenitor testamentar a persoanei decedate, a
început să perfecteze documentele necesare pentru deschiderea dosarului
succesoral.

Susține reclamanta că, în această perioadă de timp a constatat existența
testamentului nr. 216456 din 18 octombrie 2012, autentificat notarial de notarul
public Rodica Semionova, potrivit căruia Efrosinia Serdiucenco a dispus,
transmiterea bunurilor sale Valentinei Lobcova din momentul încetării sale din
viață, și anume patrimoniul succesoral al defunctei apartamentul nr. 48, din str.
Sucevița 36/3, mun. Chișinău.

Deoarece Efrosinia Serdiucenco niciodată și nici într-un mod nu și-a
manifestat dorința de a transmite bunurile sale unor persoane străine cum ar fi
Valentina Lobcova, susține că ultima a profitat de faptul că defuncta la acea dată
era bolnavă și nu era în stare să-și dirijeze acțiunile sale.

Solicită reclamanta admiterea acțiunii, anularea testamentului nr. 216456 din 18 octombrie 2012, autentificat notarial de notarul public Rodica Semionova, dispus de Efrosinia Serdiucenco pe numele Valentinei Lobcova și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de Alexandra Peretolcina împotriva Valentinei Lobcova, intervenient accesoriu notarul public Rodica Semionova.

S-a recunoscut nulitatea testamentului nr. 216456 din 18 octombrie 2012 autentificat la biroul notarului Rodica Semionova din numele Efrosiniei Serdiucenco eliberat Valentinei Lobcova.

S-a încasat de la Valentina Lobcova în beneficiul Alexandrei Peretolcina cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei, în rest fiind respinse.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 22 ianuarie 2016, Valentina Lobcova a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 și încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii înaintată de Alexandra Peretolcina împotriva Valentinei Lobcova, intervenient accesoriu notarul public Rodica Semionova cu privire la recunoașterea nulității testamentului și admiterea cererii de chemare în judecată reconvențională înaintată de Valentina Lobcova împotriva Alexandrei Peretolcina cu privire la încasarea cheltuielilor suportate pentru întreținerea și înmormântarea Efrosiniei Serdiucenco.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 s-a respins apelul declarat de Valentina Lobcova cu menținerea hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 și încheierii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2015.

La 13 ianuarie 2017, Valentina Lobcova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, hotărârii primei instanțe și a încheierii primei instanțe cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, indicând că prima instanță a primit acțiunea în procedură cu încălcarea normelor procesuale, adică fără a fi prezentată dovada de achitare a taxei de stat.

Afirmă recurenta că, instanța de judecată a recunoscut nul un testament , care de fapt nu există, invocând că testamentul din 18 octombrie 2012 este înregistrat la notarul public Rodica Semionova cu nr. 18847 și nu cu nr. 216456, cum indică instanțele.

Susține că, raportul de expertiză psihiatrico-legală post mortem, în coraport cu materialele cauzei, este unul neîntemeiat, lipsit de veridicitate, nejustificat, inexact, incomplet și întocmit cu nerespectarea procedurii, condițiilor și dispozițiilor legale.

Astfel, consideră recurenta că instanțele de judecată prin aprecierea arbitrară a probelor și interpretarea eronată a normelor de drept material au emis o concluzie greșită în speță.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat la 13 ianuarie 2017, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 este depus în termen, în cazul în care copia deciziei a fost expediată în adresa părților conform scrisorii din 08 noiembrie 2016 (f.d. 235), iar la materialele cauzei nu se regăsește dovada recepționării de către părți.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de Valentina Lobcova urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Complețul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Valentina Lobcova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Aici, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Valentina Lobcova asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valentina Lobcova ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Valentina Lobcova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat